

stk. 1, jfr. § 769, nr. 2 og i kap. 72, § 780, stk. 1, nr. 2.

Det kunne være interessant, om ministeren har eksempler fra tidligere sager om civile værnepligtige, hvor man helt konkret har savnet disse muligheder for indgreb i den personlige frihed m. v.

Et praktisk eksempel er: En civil værnepligtig bliver syg i hjemmet, han bor alene, han kan ikke, eller han glemmer at telefonere til enten læge, udstationeringsstedet eller udstationeringskontoret, og udstationeringskontoret konstaterer uberettiget udebliven fra tjenestestedet, jfr. § 6, stk. 1, nr. 2. Udstationeringschefen anmoder om politiets assistance, jfr. Rpl. kap. 71, § 771, stk. 1, jfr. § 768, nr. 2, og den pågældende, der naturligvis opholder sig i hjemmet, bliver anholdt. Det er værd at bemærke, at den civile værnepligtige *har* overtrådt § 6, stk. 1, nr. 2. Men — det skulle vel ikke være nødvendigt med en anholdelse for at få konstateret, at overtrædelsen måske hører under § 8, stk. 1. Herudover kan man tænke sig, hvis den pågældende ikke har ordet i sin magt i retten, at han vil være at fængsle i medfør af Rpl. § 780, stk. 1, nr. 2, litra a, b eller c. Og spørgsmålet er igen, om det ikke er at overdimensionere problemerne med civile værnepligtige, når man ønsker at have hjemmel, som i advokatsager?

Ad § 8, stk. 2 og § 8 c, stk. 2, sidste pkt.

Der bliver oprettet forvaltningsdomstole uden ankenulighed til de almindelige domstole.

Cfr. grl. § 63, stk. 2?

Ad § 8 a.

Disciplinarmidler eller midler til disciplinering. Det er det uheldigste middel (et middel, som vi, på trods af anvendelsen af ordet disciplinarmiddel, må anse som en straf) vi har set anvendt over for mennesker, mennesker, der må formodes at være det, samfundet betegner som voksne. Det skal bemærkes, at der inden for skolevæsenet findes tilsvarende regler, som er tænkt anvendt på elever fra 7-15 år. Endvidere findes reglerne inden for forsvaret, hvor man må formode, de har den hensigt at holde disciplin med det formål at gøre denne sammenhoben af unge mænd mulig at styre i forsvarsøjemed. Men at anvende disse mid-

ler over for civile værnepligtige, der virker i et offentligt eller offentliglignende erhverv, er en utilbørlig provokation, der kan have den konsekvens, at nogle potentielle civile værnepligtige vil nægte selv det at være civil værnepligtig. Man må forudse et større antal absolutte nægttere.

Ad § 8 a, stk. 1.

I stedet for disciplinarmidlet overflytning til anden tjeneste finder vi det vigtigt, at der i disse tilfælde altid skal overvejes muligheden af, at den pågældende er i en situation, der gør, at han bør kasseres.

Ad § 8 c, stk. 3.

Det ene medlem af disciplinarnævnet skal „så vidt muligt være en talsmand“.

Ved samtaler med Styrelsen for Civil Værnepligt har vi fået forklaret dette ordvalg således, at man ønskede mulighed for, i tilfælde af at ingen talsmand ønskede hvervet, at kunne udpege endnu en funktionær inden for civil værnepligt. Vi ønsker garanti for, at den ene af medlemmerne i nævnet er en person, der ikke allerede i kraft af sit ansættelsesforhold på forhånd kan beskyldes for en vis partisk indstilling.

Forslag til § 8 c, stk. 3.

Disciplinarnævnet består af en dommer som formand samt to andre medlemmer, hvoraf den ene skal være en *civil værnepligtig*, *fortrinsvis* en talsmand, medens den anden skal være funktionær inden for civil værnepligt.

Ad § 8 c, stk. 4. Forslag til § 8 c, stk. 4, sidste pkt.

De øvrige medlemmer er en statsadvokat, der udpeges af justitsministeren, og en advokat, der udpeges af det i Samarbejdsregler for Civile Værnepligtige i kap. 4 nævnte Landskontaktudvalg.

Ad § 8 c, stk. 5.

De civile værnepligtige ønsker i loven indføjet garantier som i den almindelige retsplejelov, bl. a. om offentlighed, mundtlighed, men specielt om *kontradiktion*.

Ad § 8 d.

Vi ønsker, at en pålagt straf, hvad enten den er benævnt straf eller disciplinarmiddel,